

Hvad Hensynet til Elevernes Interesser angaar, synes jeg ikke, Forskellen mellem de to her anviste Veje bliver saa overmaade stor. Det, der betyder noget for Eleverne, er i Virkeligheden ikke dette at komme igennem en Optagelsesprøve, men det er dette, hvad det i det hele taget vil koste af Tid og Penge at komme igennem hele Læreruddannelsen, indtil man faar Eksamen. Det er og maa blive Hovedsagen baade for den paagældende Ungdom selv og for de Forældre og Værger, der skal staa bagved og støtte dem til at gaa denne Vej.

Men naar Sagen ses under dette Synspunkt, forekommer det mig, som jeg sagde før, at Forskellen mellem de to Veje, ad hvilke Maalet kan naas, ikke er ret stor. Det vil omtrent komme ud paa eet i økonomisk Henseende, enten man siger til den paagældende Elev: Du slipper med en forholdsvis mildere Optagelsesprøve, men til Gengæld skal du saa blive 4 Aar paa Seminariet, eller man siger til vedkommende: Du skal forberede dig noget bedre, men til Gengæld skal du saa slippe med 3 Aar paa Seminariet. I begge Tilfælde — det indrømmer jeg — foreligger der en Skærpelse; men skulde jeg endelig sige, hvor den stærkeste Skærpelse ligger, saa vil jeg dog mene, at rent økonomisk set ligger den i den 4-aarige Uddannelse.

Men hvis man nu gaar ind paa den Tankegang, at man maaske ogsaa ligefrem for at skaane Eleverne økonomisk vil indrette Optagelsesprøven noget strengere, opstaar jo det Spørgsmaal: Hvorledes skal Ungdommen da faa denne Uddannelse til Optagelse paa et Seminarium? Her vil jeg nu gerne indskyde den Bemærkning, at jeg kan ikke anbefale, at man skulde tilskynde til, at vore Seminarier opretter Aspirantklasser. Jeg tror, at det bortdrager i ikke ringe Grad Seminariets Interesse fra det, der er dets egentlige Virksomhed, nemlig Læreruddannelsen. Naturligvis kan man ikke her vedtage Forbud eller sligt, men jeg tror ikke, man skal animere til, at denne Bevægelse breder sig.

Endvidere vil jeg gerne føje til, at jeg tror — det er i nogen Grad ogsaa ud fra egen Erfaring —, at den bedste Forberedelse, der kan faas til Optagelse paa et Seminarium, er den saakaldte Hjemmeforberedelse, det er den, man kan faa af Folkeskolens Lærere. Det er ganske utvivlsomt, at der i Aarenes Løb har været mange Folkeskoler, Kommuneskoler, som har været udmærkede Læresteder for vordende Lærere i Folkeskolen, og der har været mange

Folkeskolelærere, der ypperligt har forstaaet at forberede de unge til Optagelse paa et Seminarium. Jeg vil gøre den Indrømmelse, at naar man gør Optagelsesprøven besværligere, kræver dette forberedende Arbejde med de vordende Seminarieelever naturligvis noget mere Arbejde fra Lærernes Side, og det er jo muligt, at mange Lærere i Øjeblikket vilde sige: Ja, nu er det egentlig gjort saa omfattende og saa besværligt, at vi maa opgave at have med det at gøre, navnlig under Hensyn til, at vi jo først og fremmest skal undervise i 36 Timer om Ugen i den Skole, hvor vi er ansat. Jeg kunde godt tænke mig at gaa saa vidt i Indrømmelser overfor en saadan Lærer, som altsaa havde Anlæg og Lyst til at tage denne Gerning op, naar han i øvrigt kunde faa Tid til det, at man vilde give ham Lejlighed til muligvis at faa nogen Medhjælp i sin Skole for at kunne tage Gerningen op. Men det er altsaa noget, som nærmere kan overvejes i det Udvalg, som vil blive nedsat om Forslaget.

Altsaa, af Hensyn til Elevernes økonomiske Forhold mener jeg, at der intet kan være i Vejen for at gaa til en forholdsvis strengere Optagelsesprøve med en 3-aarig Uddannelsesetid.

Men saa bliver det næste Spørgsmaal jo: Hvad tjener saa selve Læreruddannelsen bedst? Og her maa jeg sige, at for mig er der ikke Tvivl om, at den 3-aarige Uddannelsesetid med en ret svær Optagelsesprøve vil ogsaa tjene selve Læreruddannelsen bedst. Jeg vil gerne sige til dem, der interesserer sig for dette, og ogsaa til Overvejelse for den højtærede Minister og det Udvalg, som kommer, at 3 Aar er utvivlsomt mere end længe nok for Ungdommen at opholde sig paa en og samme Lærerskole. Det er mere end nok. Det er ganske utvivlsomt, at naar de 3 Aar er gaaet, vil de unge Mennesker kende en saadan Anstalt ud og ind i alle dens Fuger og Sammenføjninger, og de vil, hvad der maaske betyder mere, ogsaa kende Lærerne ud og ind og have en Følelse af, at Lærerne har om ikke just udtømt sig, saa dog alligevel ikke har den tilstrækkelige Friskhed og Oplagthed til at fortsætte Gerningen med dem, som jeg mener altid paa ethvert Trin maa være til Stede i den virkelige Læreruddannelsesundervisning. Men, som sagt, som en Forudsætning for, at en 3-aarig Læreruddannelse kan være fyldestgørende, maa man naturligvis kræve, at Eleverne møder